

- 2) znamiona zdrowia u zwierząt żywych,
- 3) normalny wygląd i właściwości poszczególnych narządów i części ciała zwierzęcego po uboju,
- 4) sposoby uboju zwierząt ze szczególnem uwzględnieniem ogłuszania zwierząt przed ubojem, oraz prawidłowego zdejmowania skóry,
- 5) oznaczenie zwierząt według wieku, płci, maści i szczególnych oznak,
- 6) choroby i wady, mające znaczenie dla badania zwierząt rzeźnych i oceny mięsa, ze szczególnem uwzględnieniem chorób zaraźliwych i pasożytniczych,
- 7) sposoby oczyszczania i odkażania miejsc postoju i uboju zwierząt dotkniętych chorobami zaraźliwymi, jak również narzędzi i przedmiotów użytych przy uboju i badaniu,
- 8) budowa mikroskopu i trychinoskopu, używanie go oraz obchodzenie się z nim,
- 9) sposób badania mięsa co do włośni ze szczególnem uwzględnieniem,
 - a) wyglądu, rozwoju i umiejscowienia się włośni, jak również zmian, spowodowanych w mięśniach przez włośnię,
 - b) objawów włośnicy u zwierząt i ludzi,
 - c) pobieranie prób do badania co do włośni i sporządzania preparatów,
 - d) rozpoznawanie pasożytów, mających podobieństwo do włośni, jak również zanieczyszczeń badanych (preparatów) zlogów wapiennych, kryształów i t. p.
- 10) Przepisy, dotyczące badania zwierząt i mięsa, w szczególności co do zakresu działania oglądaczy, przepisy o zwalczaniu chorób zaraźliwych zwierzęcych, mające zastosowanie przy uboju zwierząt w szczególności co do zgłaszania zaraźliwych chorób, zakazu uboju zwierząt dotkniętych pewnymi chorobami i o nie podejrzanych, jak również przepisy o nieszkodliwym usuwaniu mięsa i części zwierząt, niezdalnych do spożycia.

Uczenie na kursach urządzanych wyłącznie dla oglądaczy do badania mięsa pod względem włośni winno obejmować:

- 1) w najogólniejszych zarysach przedmioty objęte punktem 1 (wyżej wymieniony) ze szczególnem uwzględnieniem struktury mięśni punkt 3 i 7 (wyżej wymieniony).
- 2) przedmioty objęte punktem 8 i 9 (wyżej wymienione).
- 3) przepisy dotyczące badania zwierząt rzeźnych i mięsa, mające zastosowanie przy badaniu mięsa pod względem włośni.

Powyższy program uzgodniony jest z przepisami rozp. Min. Roln. z dnia 26 maja 1928 r. (Dz. Ust. Nr 62, poz. 575).

Inspektor Weterynaryjny: *Ninke*.

Załącznik 2.

PROGRAM EGZAMINU

oglądaczy do badania zwierząt rzeźnych i mięsa dzieli się na część praktyczną i teoretyczną:

a) w części praktycznej kandydat winien:

1) we wskazanym czasie opisać i zbadać zwierzę przed ubojem i stwierdzić czy i jaką chorobą zwierzę jest dotknięte — względnie o nią podejrzaną, oraz rozstrzygnąć, czy oglądaczy w danym wypadku winien zezwolić lub też nie zezwolić na ubój zwierzęcia, lub czy należy ubój zakazać,

2) przeprowadzić po uboju badanie całego zwierzęcia lub poszczególnych jego części i na zasadzie tego badania orzec, czy ocena mięsa wchodzi w zakres działania oglądaczy i jaką należy w tym wypadku dać ocenę lub też, czy należy ocenę przekazać wyznaczonemu lekarzowi weterynaryjnemu,

3) odróżniać zwierzęta po uboju według ich gatunku i płci, jak również odróżniać oddzielne narządy pod względem ich pochodzenia od poszczególnych gatunków zwierząt,

4) objaśnić budowę i użycie mikroskopu i trychinoskopu, pobrać ze świń po uboju przepisane próby i sporządzić z nich preparaty do badania co do włośni, zbadać mięso świeże i wędzone, zawierające włośnię i objaśnić mikroskopowy preparat pod względem struktury mięśni, tworów podobnych do włośni i zwykłych zanieczyszczeń preparatów.

5) wykazać znajomość praktycznego stosowania przepisów dotyczących załatwienia spraw wymienionych w punktach 1, 2 i 4 niniejszego ustępu,

b) w części teoretycznej kandydat winien wykazać dostateczną znajomość przedmiotów, wyszczególnionych w programie wykładów, a w szczególności przepisów dotyczących badania zwierząt rzeźnych i mięsa.

Program egzaminu oglądaczy do badania pod względem włośni dzieli się również na część praktyczną i teoretyczną.

Kandydat winien wykazać w części praktycznej znajomość i wprawę w przedmiotach wymienionych w punkcie 4 programu egzaminu, w części teoretycznej znajomość przedmiotów wymienionych w punktach 8 i 9 programu wykładów, a w najogólniejszych zarysach również przedmiotów wymienionych w punktach 1, 3 i 7 programu wykładów, oraz przepisów o badaniu mięsa co do włośni i o zgłaszaniu chorób zaraźliwych zwierzęcych. Powyższy program uzgodniony jest z przepisami rozp. Min. Roln. z dnia 26 maja 1928 roku (Dz. Ust. Nr 62, poz. 575).

Inspektor Weterynaryjny: *Ninke*.